

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Caroli V. Imperatoris consilia & conatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

QUOMODO CAROLUS V. IMPERII
Ferdinando fratri, & suarum ditionum admi-
nistrationem Philippo filio
commiserit.

CAPUT QUINTUM.

ARGUMENTUM.

- I. Caroli V. Imperatoris consilia & conatus.
- II. Oratio qua ad proceres Belgii usus est.
- III. Philippus II. paternas ditiones regendas cepisset.
- IV. Caroli V. Imperatoris secessus.
- V. Ejus religio & devotio.
- VI. Alia insignes virtutes.

Cum igitur ad hunc modum Italia ab Hæresi
immunis peristeret Dei beneficio, Germa-
nia autem veluti Colicis passionibus & torminibus
vicerum fuorum dilaniaretur, Imperator Carolus
V. variis fortunæ casibus exercitus, tandem rerum
humanarum pertæsus imperio ac regnis omnibus
abdicare se, eaque tantum quæ ad animæ salutem
pertinent curare, post Imperium triginta sex annos
feliciter administratum, decrevit, quamvis ab hoc
consilio multa eum revocarent, cum primis incerta
Germaniæ pax, quam ob non ad versam jam, sed ad
fictam valetudinem, quibus opus erat præfidiis
stabilire, nondum licuerat, necessaria morbis ejus
remedia adhibere hætenus neque potuerat. Nihilominus tamen, & ut afflictæ valetudini confule-
ret, & florentem filii juventutem potentissimi ac
felicissimi hætenus Galliarum Regis fortunæ op-
poneret; missis ad Electores litteris, & ad Ferdi-
nandum fratrem Imperii insignibus, privatam post-
hac agere vitam, & quod ejus superesset, in solius
Dei servitio exigere constituit. Hunc in finem
mense Septembri Anno M. DLV. Philippum filium
ex Anglia, cujus Rex per Mariam uxorem erat,
Bruxellas evocatum, diligenter de rebus omnibus
quæ ad imperium pertinent, erudit, inter alia
monens, ut cum Franciæ Rege, quo potentio-
rem magisque formidabilem hostem non haberet, pa-
cem faceret, aut temporibus, obsecundaret: in pri-
mis vero, ut Ferdinandi patri sui Romanorum,
Ungariæ ac Bohemiæ Regis, ejusque filiorum ami-
citiæ omnibus modis conservaret. Deinde ad
xxiii. Octobris omnium Ordinum conventum
Bruxellas induxit, in quo quum in amplissima pala-

tii aula, frequenti Senatû, magnaque Nobilium &
omnium Ordinum corona consedisset, hanc fere
in sententiam loquutus fertur.

II. *Mihi varios ac dubios fortuna mea casus, ab eo
tempore quo vix undevigesimum ætatis annum in-
gressus, post mortem Maximiliani, Imperio admotus
sum, reputanti, quum multa alia Dei in me beneficia
occurrunt, tum illud præcipue, quod è tot hominum
millibus unum me ad summum hunc dignitatis gra-
dum velut sua ipse manu perduxerit, & ab hostium in-
fidis semper huc usque clementer custodierit, ipsis et-
iam meis inimicis in casses quos mihi struxerant, conje-
ctis. Deo ergo immortalis ago gratias quantas animi
mei angustia capere potest maximas, quod post tot labo-
res exhaustos, tot pericula tam mari quam terra su-
perata, hanc mihi gratiam fecit, ut tantum ejus bene-
ficiam, quo me ad hunc usque diem incolumen conser-
vavit, mihi hoc ipso loco vobis præsentibus, agnoscere
& predicare liceat. Ex altera parte non possum non
deplorare eorum infelicitatem, quibus magna imperia
commissa sunt, ob infinitos labores & pericula qua
comitari eos solent: illud verissime asseverans, postquam
à morte domini ac patris mei, deinde aut materni,
tot tantisque regnis ac ditionibus administrandis præ-
fectus sum, non diem, non ullum fere temporis momen-
tum ocio aut privatis voluptatibus me dedisse, quod
non multis molestius fuerit permittum. Hujus rei
testes sunt corpus hoc laboribus fractum, & caput
hoc jam olim ante tempus canescens. Sunt inter vos
multi qui horum meorum laborum aut participes
fuerunt, aut certe conscii sunt: testes mearum actionum
fideles. Norunt illi utrum ego causa sim earum cala-
mitatum, qua jam triginta & amplius annis Chri-
stianam Rempublicam afflixerunt. Dicant ipsi, quo-
ties pacem ex animo me optasse audierint, adeo ut jure
meo non semel cedere voluerim, quo nostra arma con-
tra immanem Christiani nominis hostem conjunge-
rentur. Quin ut viam aliis monstrarem, & exemplo
præirem, bis, ut ipsi nostis, non sine magnis periculis ipse
barbaro hosti caput hoc meum objeci, exercitumque
opposui, ceteris vero temporibus laboranti Hungariæ
auxiliu contra Solimanum summissi. Quod si omnia ad
votum non successerunt, Dei voluntatem agnoscamus,
omnis manu sua tenentis, qui ob peccata mea permitte-
re noluit, ut tot tantisque victoriis, quas mihi clemen-
ter largiri dignatus est, his adjunctis, insolescerem.
Quamvis autem ceteris Principibus ad inferenda infi-
delibus arma viam aperuerim; tantum tamen abest ut
illi me sequuti sint, ut etiam eorundem auxilia contra
nos evocarint. Idem ditiones meas in vaserunt ac va-
fiarunt.*

D

fiarunt.